

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 185/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2006 v konaní o sťažnosti mal. P. H., bytom P., zastúpeného matkou Ing. T. H., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených Dohovorom o právach dieťaťa postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 7 CoP 1/06, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti mal. P. H. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2006 elektronickou poštou doručená sťažnosť mal. P. H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného matkou Ing. T. H., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených Dohovorom o právach dieťaťa postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 CoP 1/06.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že zákonná zástupkyňa sťažovateľa vidí porušenie označeného základného práva v tom, že krajský súd „... rozhodol o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia týkajúceho sa maloletého dieťaťa bez toho, aby bola splnená podmienka konania – aby bol maloletý v konaní riadne zastúpený“.

Zákonná zástupkyňa sťažovateľa zároveň požiadala, aby mu bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca, čo odôvodnila tým, že sa jej „... nepodarilo advokáta zohnať“.

Na základe výzvy ústavného súdu z 28. apríla 2006 na doplnenie sťažnosti o základné zákonom ustanovené náležitosti a predloženie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch pre účely posúdenia žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu bolo ústavnému súdu 25. mája 2006 elektronickou poštou doručené podanie zákonnej zástupkyne sťažovateľa, v ktorom sa uvádza: „*Vo veci mojej sťažnosti podanej v mene maloletého syna a v mojom mene, doručenej ÚS SR dňa 24. 4. 2006 elektronickou poštou predmet: Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR a Vašej následnej výzvy na odstránenie nedostatkov podania z 28. 4. 2006 zn. Rvp 664/06-2 Vám oznamujeme, že svoju sťažnosť beriem späť.*“

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na to, aby návrhu zákonnej zástupkyne sťažovateľa o späťvzati sťažnosti nevyhovel. Vychádzal pritom aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, a preto prejav vôle zákonnej zástupkyne sťažovateľa akceptoval.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2006